

Lepra. — In het Juni-nummer (1896) van LASSAR's *Dermatologische Zeitschrift* wordt door EHLERS een hoofdstuk gewijd aan de aetiologie der lepra. Hoewel zijn reis naar IJsland daartoe voornamelijk de aanleiding was, gaat hij ook het ontstaan en de uitbreiding in andere streken na. Daar ik later in dit *Tijdschrift* op het onderwerp hoop terug te komen, ga ik er niet nader op in, doch wensch alleen te releveeren, tot welke conclusiën EHLERS, op grond zijner onderzoekingen, is gekomen.

1°. Autochthone lepra bestaat niet. (Deze conclusie is gericht tegen ZAMBACO, die het bewijs voor het bestaan van autochthone lepra in Bretagne nog schuldig is).

2°. Dat de lepra in Frankrijk nog bestaat is daaraan toe te schrijven dat men de leproserieën heeft gesloten voordat de laatste lijder daaraan gestorven is; òf daaraan dat van uit de koloniën voortdurend nieuwe gevallen geïmporteerd worden.

3°. Het is onmogelijk met beslistheid te verzekeren, dat iemand nooit met een lepra-lijder in contact is geweest.

Bij deze conclusie is een korte toelichting noodzakelijk. Zij heeft blijkbaar de strekking om de contagiositeit der ziekte te doen uitkomen. EHLERS acht de gevaren voor infectie bijna even groot als in de middeleeuwen. De hygiënische toestanden mogen in Europa en Amerika over het algemeen gunstig zijn, op de kruistochten, die de pioniers der beschaving elders te maken hebben, is er gelegenheid te over zich met lepra-bacillen te infecteeren. Bretagne en IJsland staan door de vischvangst met elkander in levendig verkeer, zoodat het niet te verwonderen is, dat in Bretagne lepra vrij frequent voorkomt.

4°. Lepra is contagieus; over het algemeen speelt de hereditieit geen rol in die ziekte. Het standpunt van ARMAUER HANSEN (de ontdekker van den lepra-bacil) is het ware. Dr. T. BROES VAN DORT.

INGEZONDEN.

Aan de deelnemers van de Onderlinge Verzekering-Maatschappij van Geneeskundigen en Veeartsen tegen de geldelijke gevolgen van Invaliditeit deel ik bij deze mede, dat in de Algemeene Vergadering, den 5den Juli gehouden, is besloten:

1°. De Maatschappij alleen open te stellen voor Geneeskundigen zoodat dus in den titel de woorden „en veeartsen” voortaan zullen vervallen.

2°. Art. 17 aldus te lezen:

De uitkeering kan hoogstens 5 gulden daags bedragen.

De oprichters hebben het recht, binnen 5 jaren na de oprichting der Maatschappij hun verzekering te verhoogen tegen een meerdere premiebetaling, berekend naar de vroeger door hen betaalde en na weder geneeskundig goedgekeurd te zijn.

Schiedam, 10 Juli 1896.

Dr. J. ENDTZ, *Secretaris*.